

የኢዮኤል መጽሐፍ እና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አሥራ ስምንት

Jeff Pippenger
2025-12-25

ቁጥር አሥራ ስምንት

እኛ የአብራምን ቃል ኪዳን እየተመለከትን ነን። ነገር ግን ከኢዮኤል መጽሐፍ የመክፈቻ ቁጥሮች ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ያለውን የአብራም ትንቢት ክፍል እስካሁን አልተመለከትነውም። የአብራም የ400 ዓመታት ባርነት ትንቢት ከጳውሎስ 430 ዓመታት ጋር ተያይዞ ከዳንኤል 12:11 የ1290 ዓመታት ጋር የሚስማማ የትንቢታዊ አወቃቀር ያመነጫል። የቁጥር አሥራ አንድ የ1290 ዓመታት ትንቢት የአብራምና የጳውሎስ 430 ዓመታት መስመር የአሜጋ ትንቢታዊ ዘመን ነው። ይህ እውነት በመጨረሻዎቹ ዘመናት ከሚፈታው ነገር አካል ሲሆን ጥበባችንና ክፉዎችን የሚለይ ነው።

ከ430 ዓመታት የአሜጋ ትንቢት ጋር የተገናኘው “አራት ትውልዶች” የሚለው ምልክት፣ የእግዚአብሔርን የተመረጡ ሕዝብ በባርነት ያስያዘችው ብሔር የምሕረት ጊዜ የተሰጣት ዘመን መሆኑን ያመለክታል። ለሙሴ ይህች ብሔር ግብፅ ነበረች፤ ለመቶ አርባ አራቱ ሺህም፣ የሙሴን መዝሙር ለሚዘምሩት፣ ከ1798 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለው የአሜሪካ አንድነት መንግሥት ታሪክ ነው። በራእይ አሥራ ሦስት “የምድር አውሬ” ተብላ የተወከለችው የአሜሪካ አንድነት መንግሥት እንደ በግ ትጀምራለች፣ በመጨረሻም እንደ ዘንዶ ትናገራለች። የበጎ ምልክት የሆነው የሴፍ፣ በግብፅ የነበረውን አንጻራዊ ሰላም ዘመን ይወክላል፤ እስከ አዲስ ፈርዖን ተነሥቶ ባርነቱ እስከ ጀመረበት ድረስ። ስለዚህ በአራተኛው ትውልድ የምትፈረድባት ብሔር፣ ለሙሴ ግብፅ እንደነበረችው ሁሉ፣ ለእነዚህ የአሜሪካ አንድነት መንግሥት ናት። ቀሪው ሕዝብ በእሁድ ሕግ ጊዜ ይፈረድበታል፤ ይህም ለዕብራውያን በበር መቃዎቻቸው ላይ ባለው ደም እስከ ተጠናቀቅት መቅሰፍቶች፣ ከዚያም ለግብፅ ብሔር በቀይ ባሕር የተፈጸመው በሆነው ምሳሌ እንደ ተገለጸው። የሴፍና ሙሴ መልካም ፈርዖንና ክፉ ፈርዖንን ይወክላሉ፤ ይህም ለአሜሪካ አንድነት መንግሥት በመጀመሪያ በግ፣ ከዚያም ዘንዶ መሆኗን ያመለክታል።

የአብራም ስለ ፍርድ በአራተኛው ትውልድ የተናገረው ትንቢት፣ የምሕረት ዘመን መዘጋት ደረጃ በደረጃ እንደሚከናወን የሚያካትት ነበር፤ ምክንያቱም በሙሴ ዘንድ የአብራም ትንቢት ፍጻሜ ውስጥ፣ ምሕረት ዘመን ለግብፅ ብቻ አልተዘጋም፣ ነገር ግን ግብፅ የእነርሱን ከሞሉ በኋላ፣ አሞራውያን ደግሞ የምሕረት ዘመናቸውን ጽዋ ለመሙላት ገና የቀረ ጊዜ ነበራቸው። ቀይ ባሕር ለግብፅ የነበረው፣ ለአሜሪካ አንድ የእሁድ ሕግ ነበር፤ ከዚያም “በምድር ኳስ ላይ ያለ ሌላ ሁሉም አገር”፣ ከግብፅ የምሕረት ዘመን መዘጋት በኋላ በአሞራውያን እንደተወከለው፣ “የአሜሪካን ምሳሌ ይከተላል።”

አሞራውያን በአብራም ኪዳን ውስጥ ከግብፅ ወንዝ እስከ ባቢሎን ወንዝ ድረስ ያለውን ዓለም ከሚለዩት ከአሥሩ ነገዶች አንዱ ናቸው፤ ስለዚህም አሞራውያን በአሜሪካ ውስጥ ከእሁድ ሕግ በኋላ እንደ አሕዛብ በየራሳቸው የምሕረት ዘመን የሚዘጉትን የዓለም አሕዛብ ይወክላሉ። አሞራውያን በዓለም ላይ የሚዘጋው ፍርድ የመጽሐፍ ቅዱስ ምልክት ናቸው፤ ይህም በሦስተኛውና በአራተኛው ትውልድ ውስጥ ይሆናል። ቀይ ባሕር ለአሜሪካ የምሕረት ዘመን መዘጋት ምልክት ናት፤ አሞራውያንም የሰው ልጅ የምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ አሕዛብ በቀስታ በቀስታ የምሕረት ዘመናቸውን እየዘጉ መሄዳቸውን ይወክላሉ። ስለዚህ አሞራውያን በቀይ ባሕር ያለው የእሁድ ሕግ ቀውስ ዘመን ጀምሮ እስከ የምሥራቅ ነፋስ መዳን ድረስ፣ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የመዳን መንገድ የሚከፈትበትን ዘመን የሚያመለክቱ ምልክት ናቸው።

ነገር ግን የአብራም ትንቢት አራተኛውን ትውልድ በአሜሪካ እንደ ግብፅ፣ ዓለምንም እንደ አሞራውያን አንጻር ብቻ አይመለከትም፤ ይልቁንም ቀይ ባሕርን የሚሻገሩትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ትውልድ እንደ “አራተኛ ትውልድ” አድርጎ ያስቀምጣል። ከአብራም ቃል ኪዳን የመጀመሪያው እርምጃ ከሆነው ከሦስቱ እርምጃዎች ውስጥ፣ ስለ “አራት ትውልዶች” ካለው ግንዛቤ ልናወጣ የምንችለውን መጠን ካወጣን በኋላ፣ የአብርሃም ቃል ኪዳን ሁለተኛና ሦስተኛ እርምጃዎችን እንመለከታለን። ሁለተኛው እርምጃ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ነው። ሦስተኛውም ደግሞ—በእርግጥ ምዕራፍ ሀያ ሁለት ነው።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ሦስት ትንቢታዊ ዘመናት ተለይተው ተጠቅሰዋል። እነርሱም ሁሉ በ1844 ያበቃ ትንቢታዊ ጊዜን ይወክላሉ። እነዚህ ሦስቱ ዘመናት በኋለኛው ዘመን ይፈታሉ፣ እነዚህም ሦስቱ ዘመናት በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን የእውቀት መጨመር ይወክላሉ። ክርስቶስ የበፍታ ልብስ የለበሰው ሰው ሆኖ፣ በቁጥር ሰባት ከእነዚህ ሦስት ትንቢታዊ ዘመናት የመጀመሪያውን ያቀርባል፤ ይህንም በማድረግ በውኃ ላይ ሳይሆን በምድርና በባሕር ላይ ከቆመው የራእይ አሥር መልአክ ጋር ራሱን ያስማማል።

እኔም በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁት መልአክ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ለዘላለሙም ለሚኖር፣ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን፣ ምድርንና በውስጡ ያሉትን፣ ባሕርንም እና በውስጡ ያሉትን ሁሉ በፈጠረው ስም ማለ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ዘመን አይኖርም። ራእይ 10፡5-6።

በአስራ ሁለተኛው ምዕራፍ ሰባተኛው ቁጥር ውስጥ የበፍታ ልብስ የለበሰው ሰው ደግሞ ለዘላለም በሚኖረው እርሱ ይምላል።

በወንዙም ውሃ ላይ የነበረውን በበፍታ የተለበሰውን ሰው ሰማሁ፤ ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ፣ ለዘላለም በሚኖረው ማለ፤ ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለዘመን እኩሌታ እንደሚሆን፤ የቅዱሳኑንም ሕዝብ ኃይል መበተን በፈጸመ ጊዜ እነዚህ ሁሉ ነገሮች እንደሚፈጸሙ ሰማሁ። ዳንኤል 12፡7።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ የተቀመጠው ያው የትንቢት መስመር በራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንደገና እንደሚወሰድ በመንፈስ ተነሣሽነት ተነግሮናል፤ የሚለራውያንም ግንዛቤ እነዚህ ሁለት መግለጫዎች ስለ ክርስቶስ ተመሳሳይ ክፍሎች እንደሆኑ ነው። በራእይ መጽሐፍ ትንሽ መጽሐፍ የያዘው መልአክ ሆኖ የተገለጠው ክርስቶስ በ1844 የትንቢታዊ ጊዜ አፈጻጸም ማብቂያን ያመለክታል፤ እንዲሁም በዳንኤል መጽሐፍ ቀጭን በፍታ የተለበሰው ሰው ሆኖ የተገለጠው ክርስቶስ በዩናይትድ ስቴትስ የእሁድ ሕግ ሲመጣ የዳንኤል የመጨረሻ ራእይ ድንቆች ሁሉ እንደሚፈጸሙ ያመለክታል። እሁድ ሕጉን የሚቀድምና በእርሱም የሚፈጸም በዚያ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ በ1260 ምልክት በተወከለ ዘመን ውስጥ ሊበተኑ ነበር። እሁድ ሕጉን የሚቀድመው የመበተን ዘመን በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ሙሴና ኤልያስ ተገድለው በጎዳና ላይ ሦስት ቀን ተኩል ሞተው እንዳሉ ተቀምጦአል፤ ይህም የ1260 ምልክት ነው።

በሰባተኛው ቁጥር ውስጥ፣ በበፍታ የተለበሰው ሰው፣ የቅዱሳኑ ሕዝብ ኃይል መበተን ሦስት ቀንና ተኩል በተፈጸመ ጊዜ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሱት “ድንቆች” እንደሚፈጸሙ ይገልጻል። ያለፈውን ጽሑፍ በዘካርያስ ምዕራፍ ሦስት ላይ በእህት ዋይት አስተያየት ዘግተን ነበር። የመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር፣ “የዘካርያስ ራእይ ስለ ኢያሱና ስለ መልአኩ፣ በታላቁ የማስተሰረያ ቀን መዝጊያ ትዕይንቶች ውስጥ ባለው የእግዚአብሔር ሕዝብ ልምምድ ላይ ልዩ ኃይል ያለው ተግባራዊነት አለው” ብሎ ይናገራል። በዚያ ምዕራፍ ውስጥ፣ እና በእህት ዋይት በዚያ ምዕራፍ ላይ በተሰጠው መንፈስ የተነሣ አስተያየት ውስጥ፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ “የሚደነቅባቸው ሰዎች” ናቸው። በእሁድ ሕግ የሚፈጸሙት የዳንኤል የመጨረሻ ራእይ “ድንቆች”፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ጋር የተያያዙት እነዚያው “ድንቆች” ናቸው።

የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት በኋለኛው ዘመን መቶ አርባ አራት ሺህን የሚያትም ብርሃን ያቀርባል። ያ ብርሃን በሚለራዊ ታሪክ ሁሉም እውነት መሆናቸው ተለይቶ እና ተመስርቶ በተቀመጡ ሶስት ትንቢታዊ ዘመናት ይወከላል። እነዚህ ሶስቱ ዘመናት በሶስት ቁጥሮች ውስጥ ቀርበው የእውነትን አወቃቀር የሚደግፉ ሶስት ዓምዶች ናቸው። የእውነት አወቃቀር በሶስት እርምጃዎች ሂደት ይደገፋል። ያ የሶስት እርምጃዎች ሂደት በዘጠኙ ቁጥሮች (4-12) ክፍል ውስጥ፣ ትንቢታዊ ጊዜን በሚያቀርቡት በእነዚያ ሶስት ቁጥሮች ይወከላል። እነዚያ ሶስት ትንቢታዊ ዘመናት፣ ከመሠረታዊው የሚለራውያን አስተዋይነት አንጻር ሲቀረቡ፣ ከሚለራውያን አስተዋይነት ጋር በሚስማማ መልኩ የተገለጹ ሶስት ምሳሌያዊ ዘመናትን ያመነጩ፣ ነገር ግን የጊዜን አካል አይተገብሩም።

ሦስቱ ዘመናት “ትንቢት የሚታተምበት ሂደት—ከዚያም የሚከፈትበት” ተብሎ የሚገለጽውን ነገር በሚወስነው እጅግ በተመረጠው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ ተገኝተዋል፤ በዚያም የሦስት እጥፍ የፈተና ሂደት የሚገለጽበት የታወቀው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መግለጫ ተካትቶአል። ዳንኤል መጽሐፉን እንዲያትም በሚነገረው የሚጀምሩት ዘጠኙ ጥቅሶች፣ ሦስቱ ዘመናት የተቀመጡባቸው እነዚያው ጥቅሶች ናቸው፤ በእነዚያም ዘጠኙ ጥቅሶች ውስጥ እውነት ሲከፈት የሚፈጸመው የመንጻት ሂደት “ይነጹ፣ ነጭ ይሁኑ፣ ይፈተኑም” ተብሎ ተገልጿል። በሦስቱ ጥቅሶች ውስጥ ያሉት ሦስቱ ዘመናት በፍጻሜው ዘመን፣ በኋለኛው ዘመን፣ የሚጨምረው እውቀት ናቸው፤ እነዚህም ለእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ የመጨረሻውን የፈተና የማተም ሂደት ይወክላሉ። ያ ታሪክ በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሱት ምሳሌያዊ “ድንቆች” የሚቀረቡበት ቦታ ነው። እባክዎ ይህን አንቀጽ እንደገና ያንብቡ።

በዘጠኙ ቁጥሮች ክፍል ውስጥ ያሉት ሦስቱ ጊዜ ዘመናት በሦስቱ ቁጥሮች ውስጥ የተገለጹት የዳንኤል መጽሐፍ ከፍተኛ ጭፍን ይወክላሉ፤ በዚያም የተወከለው ከፍተኛ ጭፍ የውስጣዊው ትንቢታዊ መስመር ከፍተኛ ጭፍ ነው፤ እርሱም ድንጋይ ከተራራ ያለ እጅ እንዴት “እንደሚቆረጥ” የሚናገረው ታሪክ ነው። ይህም የቀሪዎቹ ታሪክ ነው። ያ ውስጣዊ መስመር በምዕራፍ አሥርና አሥራ ሁለት ውስጥ ይወከላል፤ የውጫዊውም የትንቢት መስመር ከፍተኛ ጭፍ በምዕራፍ አሥራ አንድ መዝጊያ ቁጥሮችና በዳንኤል አሥራ ሁለት የመጀመሪያዎቹ ጥቂት ቁጥሮች ውስጥ ነው።

እነዚያ ሦስት ዘመናት ደግሞ የሁለቱም የኡላይና የሂዴቄል ወንዝ ምስክርነት ራእዮች መደምደሚያ ናቸው፤ እነዚያም ሦስት ቁጥሮች አብርሃምንና ጳውሎስን እንደ ምስክሮች የሚያቆም የቃል ኪዳን የዘመን ትንቢት ከፍተኛ ፍጻሜን የሚወክል ትንቢታዊ ዘመን ያካትታሉ። ኢየሱስ፣ እንደ በፍታ የተለበሰው ሰው፣ በቁጥር ሰባት ውስጥ በውኃው ላይ እየተመላለሰ ነው። በቁጥር አሥራ አንድ ሁለት ድምፆች፣ እነርሱም ደግሞ የክርስቶስ ድምፅ ሆነው፣ አብርሃምና ጳውሎስ ምስክርነት ለመስጠት ቆመዋል። በቁጥር አሥራ ሁለት ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ታሪክ ተወክሏል፤ ምክንያቱም መቶ አርባ አራት ሺህ ድንግል ናቸው፤ ድንግሎችም የአሥሩ ድንግሎችን ምሳሌ ይለማመዳሉ፤ በቁጥር አሥራ ሁለትም ያለው በረከት በሚጠባበቁት ላይ ነው። በምሳሌው ውስጥ የሚጠባበቁትና “የተባረኩ” የሆኑት፣ በሩ በሚዘጋበት ጊዜ ወደ ሰርጉ እንዲገቡ የሚያስችላቸውን ልብስ የሚቀበሉ ናቸው።

በሰባተኛው ቁጥር ውስጥ ኢየሱስ በውኃው ላይ እየተመላለሰ ነው፤ ይህም ፍርሃትን ያመነጫል፤ ነገር ግን ጴጥሮስ ለማመን ወስኖ መሄድ ይጀምራል እና ለእግዚአብሔር ክብር ይሰጣል፤ ነገር ግን ጴጥሮስ ብዙ ጊዜ የሁለቱም ወገኖች ምልክት ነው። እናም የፍርዱ ሰዓቱ ሲደርስ ክብሩ ወደ ፍርሃት ይመለሳል። በሰባተኛው ቁጥር የተገኘው የመጀመሪያው ዘመን የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ይወክላል። ኢየሱስ በውኆች ላይ ነው፤ ይህም የፍርሃትና የመጀመሪያው መልአክ ምልክት ነው። ከዚያም ኢየሱስ ከእሑድ ሕግ ፍርድ በፊት ሕዝቡን የሚያከብርበትን አንድ ዘመን ይለያል። ሶስቱም የሶስቱ መላእክት ንጥረ ነገሮች በሰባተኛው ቁጥር ውስጥ አሉ፤ ምክንያቱም ሰባተኛው ቁጥር ሶስቱን መላእክት የሚወክሉ ከሶስት ቁጥሮች ውስጥ የመጀመሪያው ነው።

ቁጥር አሥራ አንድ በአሜሪካ ምስክርነቱ ለአብራምና ለጳውሎስ የአልፋ ድምፆች “እጥፍ” ያቀርባል። የእነርሱ “እጥፍ የሆኑ” ድምፆች ተዋህደው የቃል ኪዳንን የጊዜ ትንቢት ያቀርባሉ፤ እናም ቁጥር አሥራ አንድ በአሜሪካ እንደ ሆነ ትንቢቱን ይፈጽማል። በ1798 በባቢሎን ውድቀት የሚያበቃውን የትንቢታዊውን ዘመን በመለየት፤ ስለዚህም በኋለኛው ዘመን ሚካኤል በሚነሳበት ጊዜ የባቢሎንን ውድቀት ይመስላል። በቁጥር አሥራ አንድ የነቢያት እጥፍ አለን። እንዲሁም ሁለት የባቢሎን ውድቀቶችን የሚወክል አንድ ዘመን አለ፤ እንዲሁም “ባቢሎን ውድቃለች፣ ውድቃለች” ብሎ ያወጀውን የሁለተኛውን መልአክ መልእክት ይወክላል።

ቁጥር ሰባት የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ነው፤ ቁጥር አሥራ አንድም የሁለተኛው መልአክ መልእክት ነው፤ እና ቁጥር አሥራ ሁለት፣ ዳንኤል 12*12 ወይም ዳንኤል 144 የሆነው፣ ፍርድ-ብያኔው በሚጠናቀቅበት ቀውስ ላይ በባሕርይ መገለጥ የሚፈጸመውን በጥበቃችን በሰነፎች መካከል ያለውን ልዩነት ይመለከታል። ቁጥር አሥራ ሁለት ዓለም እንዴት በሁለት ወገኖች እንደሚከፈል የሚለየው የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው፤ እና የዚያው ክፍፍል በሦስተኛው መልአክ ውጫዊ መግለጫ የሚታየው ተጓዳኝ፣ በቁጥር አሥራ ሁለት የተወከለው የሦስተኛው መልአክ ውስጣዊ ክፍፍል ነው። ቁጥር ሰባት፣ አሥራ አንድ እና አሥራ ሁለት የሦስት መላእክት መልእክት ናቸው፤ እነዚህም ቁጥሮች በኋለኛው ዘመን የሚፈታ ብርሃን ናቸው። እነዚህ ሦስት ቁጥሮች በኋለኛው ዘመን መፈታቸው ከራዲዎ ምዕራፍ አሥር ጋር ይስማማል።

ክርስቶስ እንደ ኃያል መልአክ፣ እንዲሁም በምዕራፍ አሥር እንደ የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ እንደ “አንበሳ” ጮኸ፤ ጮኸቱም እንደ ዳንኤል ምዕራፍ አሥር የታተመ ሰባት ነገድዳዶችን አስከተለ። እነርሱ ተመሳሳይ ምንባቦች ናቸው። በዚህ ምክንያት፣ በምዕራፍ አሥራ ሁለት ያሉት ሦስቱ ዘመናት የራዲዎ ምዕራፍ አሥር ሰባቱ ነገድዳዶች ደግሞ ናቸው።

“ሰባቱ ነገድዳዶች” ክርስቶስን እንደ አልፋና አሜሪካ የሚገልጽ ሌላ አገላለጽ ብቻ ናቸው፤ ምክንያቱም የ“ሰባቱ ነገድዳዶች” ዋና ምልክታዊ ትርጉም ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የተፈጸሙ ክስተቶችን የሚያቀርብ “የክስተቶች ዝርዝር መግለጫ” መሆኑ ነው፤ ይህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ “ወደፊት በሚሆኑ ክስተቶች” ውስጥ እንደገና የሚደገም እና “በቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ” ነው። ስለዚህ “ሰባቱ ነገድዳዶች” የአልፋና አሜሪካ ምልክት ናቸው፤ እርሱም ደግሞ መጀመሪያና መጨረሻ፣ ፊተኛውና ኋለኛው፣ መሠረቱና ቤተ መቅደሱ፣ የማዕዘኑ ድንጋይና የመደረሻው ራስ ድንጋይ ነው—ሰባቱ ነገድዳዶች።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ያሉት የሦስቱ ምሳሌያዊ ዘመናት ብርሃን ከሰባቱ ነገድዳዶች ብርሃን ጋር ሊስማማ ይገባል። ምክንያቱም እነርሱ አንድ ያው ትንቢታዊ መስመር ናቸውና። በመጀመሪያው ዘመን ክርስቶስ ሁለቱንም እጆቹ ወደ ሰማይ ያነሳል፤ በራዲዎ አሥርም በአንድ እጁ እንዲሁ ያደርጋል። በራዲዎ አሥር ውስጥ እጁ የትንቢታዊ ጊዜ አተገባበር መጨረሻ ምልክት ይሆናል፤ ይህም ከትንቢታዊ የጊዜ ዘመናት ወደ ቀላል ትንቢታዊ ዘመናት የሚደረገውን ሽግግር ይወስናል። በሚለራውያን የተጠቀሙበት ይህ ዋና ትንቢታዊ ደንብ ሽግግር፣ በክርስቶስ ዘመን ከቃል በቃል ወደ መንፈሳዊ የተደረገው ዋና ሽግግር ምሳሌ ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከተመረጠ ሕዝብ ትንቢታዊ መስመር ጋር የተያያዘውን ዋና የትንቢት ሕግ ለማቋቋም ተነሥቶ ነበር። በመንፈሳዊ እስራኤል መጀመሪያ ላይ፣ ቃል ኪዳንን ራሱ እንኳ እንደገና የሚተርጎም አንድ ዋና የትንቢት ሕግ ተመሠረተ። ከዚያ ወዲህ የአብርሃም ልጅ መሆን ማለት፣ በደም ሳይሆን በእምነት የአብርሃም ልጅ መሆን ነበር። ይህ የትንቢት መርህ በዋነኝነት በጳውሎስ ብዕር ተመሠረተ፤ እርሱም በዚህ ረገድ በራዲዎ ምዕራፍ አሥር ውስጥ ክርስቶስን ይወክል ነበር። በ1844 የጊዜን ትንቢታዊ አፈጻጸም ለውጥ ያበቃ እንደ ሆነ።

ከሰው ዘር ጋር የተደረገው ቃል ኪዳን በቀስተ ደመና ይወከላል፣ የኖህም መርከብ ከጥፋት ውኃው በፊትና በኋላ ለየት ብሎ የታወቀ የተመረጠ ሕዝብ ያልነበረበትን የጊዜ ዘመን ይወክላል። የአብርሃም ጥሪ እግዚአብሔር ከሰው ዘር ጋር ባለው ትንቢታዊ ግንኙነት ውስጥ ታላቅና ጠቃሚ ለውጥን ወክሏል። ከአብርሃም

ጋር የተደረገው ቃል ኪዳን በቃል ኪዳን ታሪክ መስመር ላይ ታላቅ ለውጥን ወከለ፤ እንዲሁም ይህን በማድረግ በጳውሎስ ዘመን ከቀጥተኛው ወደ መንፈሳዊው የተደረገውን ታላቅ ሽግግር፣ እና በ1844 ከጊዜ ተፈጻሚነት ወደ ጊዜ ተፈጻሚነት አለመኖር የተደረገውን ሽግግር ምሳሌ ሆኖ አመለከተ።

በሰው ዘር ላይ በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ውስጥ የተፈጠረው የመጀመሪያው ለውጥ ገነት ነበር፤ የተገለጠውም ትልቅ ለውጥ በሕይወት ዛፍ ላይ የተጣሉት ገደቦች ነበሩ፤ እንዲሁም ከመንፈሳዊ ብርሃን ወደ ትክክለኛ የበግ ቆዳ የተለወጠ የልብስ ለውጥን አስከትሎ ነበር። ቀጣዩ ታላቅ ለውጥ በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ጥፋት ውኃው ነው፤ ይህንንም ኖኅ ይወክላል። በመጀመሪያው ታላቅ የቃል ኪዳን ለውጥ አዳም እንደወከለው ሁሉ። ከዚያም ለተመረጠ ሕዝብ የተደረገው ለውጥ በአብራም ጀመረ፤ ይህም ወደ ሙሴ አመራ፣ እርሱም አንድ ቀን አንድን ዓመት እንደሚወክል የሚያስተምሩትን የትንቢት መርሆች ያስገባል። ያ መርህ እስከ 1844 ድረስ ትክክለኛ ነው፤ በዚያን ጊዜም ሌላ ታላቅ የቃል ኪዳን ለውጥ ነበረ። በቃል ኪዳን ታሪክ ታላላቅ ዘመናት ሁሉ ውስጥ በእግዚአብሔር የትንቢት ቃል አንድ ታላቅ የመርህ ለውጥ ሁልጊዜ አለ። ያ ለውጥ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ዘመን ውስጥ፣ አልፋ አሜጋ እውነት መሆኑ ነው። አልፋና አሜጋ ማለት በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ፍጻሜው ሁልጊዜ በመጀመሪያው እንደሚታይ የሚያሳይ መርህ ነው። ከዚህ የአልፋና አሜጋ መርህ ጋር የተያያዘው የዕብራይስጥ ቃል “እውነት” ሶስት እጥፍ መዋቅር ነው።

በቀሪዎቹ ታሪክ ውስጥ ያለው ዋና የትንቢታዊ ለውጥ በእያንዳንዱ ዋና የኪዳን ታሪክ በቀጥታ የተወከለ ነው፤ እንዲሁም በሌሎች የእውነት መስመሮች ውስጥም እንዲሁ ነው። በኢሳይያስ 22:22 በኤልያቄም ላይ የተጻፈው “ቁልፍ” በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ስድስት በፓኒየም ለጴጥሮስ የተሰጠው ያው ቁልፍ ነው። ያ ቁልፍ ለፊላደልፍያ ቤተ ክርስቲያን ተሰጥቶአል፤ እናም በሙሴ ታሪክ ዘመን በሙሴ የተመዘገበውን የ“አንድ ቀን ለአንድ ዓመት” መርህ ከትክክለኛው ቀን ጋር እንዲያገናኝ ያስቻለው ቁልፍ ለዊልያም ሚሊር የተሰጠው እርሱ ነበር፤ ይህም የሚለርታውያንን ታሪክ የሚያመለክት ነበር። ሚሊር ከሙሴ ትንቢት ጋር ያደረገው ግንኙነት፣ ጳውሎስ ከአብራም ትንቢት ጋር ባደረገው ግንኙነት ተወክሎ ነበር። እና ሚሊር ከሙሴ ጋር ለምን አይገናኝም? ሙሴ በታቦት ውስጥ የተገኘው መዳን ከኖኅ በታቦት ውስጥ ከተገኘው መዳን ጋር ተገናኝቶ ሁለቱንም ኪዳኖች አንድ ላይ ለማሰር ነበርና። ከኤደን የሚጀምሩት የትንቢታዊ ተግባር ለውጦች አንድ ታላቅ የትንቢታዊ ብርሃን መገለጥ በመጨረሻው የኪዳን ሕዝብ—አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ—ታሪክ ውስጥ እንደሚለይ ያሳያሉ። እኔ ይህ ዋና የትንቢታዊ ለውጥ በሰባቱ ነገድዳዶች እንደሚወከል እናገራለሁ፤ እነርሱም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ካሉት ሦስት ዘመናት ጋር በቀጥታ የተገናኙ ናቸው፤ እነዚህም የአልፋና የአሜጋ መርሆች በ“መስመር በላይ መስመር” ተግባራዊ አጠቃቀም ላይ ሲውሉ ብቻ የሚታወቁ ናቸው፤ ይህም በእውነት ሦስት-ደረጃ አወቃቀር ላይ የቆመ ነው።

“ጊዜ ከእንግዲህ የለም” የሚለው ማስታወቂያ በቀጥታ ከሚቀድሙት ጥቅሶች ውስጥ፣ ክርስቶስ ሰባቱን ነገድዳዶች አስተዋወቀ፤ እነርሱም፣ እንደ ዳንኤል አሥራ ሁለት እውነቶች ሁሉ፣ የታተሙ ነበሩ። በምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ሁለቱንም እጆቹን የሚያነሣው በበፍታ የተለበሰው ሰው የሚገኝበት አውድ የዳንኤል መጽሐፍ መፈታቱ ነው፤ እና በራእይ አሥር ውስጥ ክርስቶስ አንበሳው የሚገኝበት አውድ የሰባቱ ነገድዳዶች መታተም ነው። እህት ዋይት የሰባቱን ነገድዳዶች መታተም ከዳንኤል መጽሐፍ መታተም ጋር ታመሳስላለች።

“እነዚህ ሰባቱ ነገድዳዶች ድምፃቸውን ካሰሙ በኋላ፣ ስለ ታናሹ መጽሐፍ እንደ ዳንኤል ሁኔታ ለዮሐንስ ደግሞ ይህ ትእዛዝ መጣ፤ ‘ሰባቱ ነገድዳዶች ያሰሙትን ነገር ማተም አለብህ።’ እነዚህ በየቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ ወደፊት የሚሆኑ ክስተቶችን ይመለከታሉ።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ሰባቱ ነገድዳዶች በራእይ አሥር እና በትንቢት መንፈስ እንዲሁም ከ1840 እስከ 1844 ባለው የሚለራውያን ታሪክ ይገለጻሉ፤ ይህም ታሪክ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ እንደገና ይደገማል። በዚያው ክፍል

እንዲህ ይላል፤ “ለዮሐንስ የተሰጠው ልዩ ብርሃን፣ በሰባቱ ነጎድጓዶች የተገለጸው፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክት መልእክቶች ሥር የሚፈጸሙ ክስተቶችን የሚያሳይ መግለጫ ነበር። እነዚህን ነገሮች ሕዝቡ እንዲያውቅ አልተመከረም ነበር፤ ምክንያቱም እምነታቸው የግድ ሊፈተን ነበርና። በእግዚአብሔር ሥርዓት እጅግ ድንቅና የረቀቁ እውነቶች ይታወቃሉ።” ሚሊራውያኑ በሁለት ቅሬታዎች እንደሚገጥሟቸው አልተረዱም ነበር፤ ምክንያቱም የመረዳታቸው እጥረት እነርሱን ለመፈተን ተዘጋጅቶ ነበርና። ሚሊራውያኑ ማንኛውንም “የረቀቁ እውነቶች” አልጠበቁም ነበር፤ ይህም ማለት፣ በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ምንም “ትልቅ ትንቢታዊ ሽግግሮች” አልጠበቁም ነበር።

ምንም እንኳን “እነዚህን ነገሮች ለ” ሚሊራውያን “ሕዝብ ማወቅ ከሚገባው መልካም ነገር አልነበረም፣” አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ግን በተመሳሳይ ታሪክ ይፈተናሉ፤ ነገር ግን ታሪኩን በንጹሕ ስህተት በመረዳት ሳይሆን፣ ማወቅ የሚገባቸውን ታሪክ ባለማስተዋል ነው። ፈተናው ያው ነው፣ ነገር ግን በተገለቢጦሽ መልክ ነው። በራእይ አሥር ውስጥ ያለው ዮሐንስ በመጀመሪያና ከሁሉ በላይ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ይወክላል፤ በሁለተኛ ደረጃ ብቻ ደግሞ የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልእክት ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ይወክላል። ይህም የሚታወቀው ዮሐንስ ትንሹን መጽሐፍ ከመብላቱ በፊት ጣፋጭ እንደሚሆንለት ከዚያም መራራ እንደሚሆን አስቀድሞ ሲነገረው በማየት ነው። ለሚሊራውያን ይህ ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ የሚበጀው አልነበረም፤ ነገር ግን ዮሐንስ ሚሊራውያን ትንሹን መጽሐፍ በበሉ ጊዜ የሚከሰተውን አስቀድሞ የሚያውቅ ሕዝብ ይወክላል።

ወደ መልእክትም ሄጄ፣ ትንሹን መጽሐፍ እንዲሰጠኝ አልሁት። እርሱም፣ “ውሰደውና ብላው፤ በሆድህ ውስጥ መራራ ያደርገዋል፤ በአፍህ ግን እንደ ማር ጣፋጭ ይሆናል” አለኝ። ትንሹንም መጽሐፍ ከመልእክት እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበር፤ ከበላሁትም በኋላ ወዲያው ሆዴ መራራ ሆነ። ራእይ 10፣9, 10።

ዮሐንስ በምዕራፍ አሥር የተመለከተውን ታሪክ የሚወክለውን ከ1840 እስከ 1844 ያለውን መራራና ጣፋጭ ተሞክሮ አስቀድሞ እንዲያውቅ ተነገረው። በቁጥር ዘጠኝና በአሥር በእጅጉ ግልጽ ሆኖ የተወከለው ያ ተሞክሮ በቁጥር ሁለት እስከ አራት ድረስ ደግሞ በግልጽ ሁኔታ ተለይቶ ተገልጦአል።

በእጁም የተከፈተ ትንሽ መጽሐፍ ነበረው፤ ቀኝ እግሩንም በባሕር ላይ፣ ግራ እግሩንም በምድር ላይ አኖረ፤ አንበሳም እንደሚያገሳ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነጎድጓዶች ድምፃቸውን አሰሙ። ሰባቱም ነጎድጓዶች ድምፃቸውን ባሰሙ ጊዜ እኔ ልጽፍ ተዘጋጅቼ ነበር፤ ከሰማይም እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ፡- “ሰባቱ ነጎድጓዶች የተናገሩትን ማኅተም አድርግበት፣ አትጻፈውም።” ራእይ 10፣2-4።

“ሰባቱ ነጎድጓዶች” በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክት ሥር የሚፈጸሙ “የክስተቶች ዝርዝር መግለጫ” እንደሚሆኑ ይወክላሉ፤ እንዲሁም “በሥርዓታቸው የሚገለጡ የወደፊት ክስተቶችን” ይወክላሉ። “ሰባቱ ነጎድጓዶች” የሚለር ተከታዮች ታሪክ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ እንደሚደገም ያለውን እውነት ይወክላሉ፤ እንዲሁም በ1798 እና ከዚያ በኋላ ባለው የፍጻሜ ዘመን የተፈቱ እውነቶች፣ በእግዚአብሔር ሕዝብ የኋለኛው ዘመን እውነት እንደሚፈታ ይወክላሉ። ኢየሱስ በራእይ አሥር ውስጥ ካለው ኢየሱስ ጋር በዳንኤል አሥራ ሁለት ይስማማል። በሁለቱም ክፍሎች በኋለኛው ዘመን የሚፈቱን እውነት መታተምና መፈታቱ ተቀምጦ ቀርቧል።

አንዳንዶች በሰባተኛው ቁጥር ኢየሱስ እየተናገረ እንደሆነ፣ ነገር ግን በአሥራ አንደኛና በአሥራ ሁለተኛ ቁጥሮች ገብርኤል ለዳንኤል እየተናገረ እንደሆነ ሊከራከሩ ይችላሉ፤ ሆኖም ኢየሱስ በሦስቱም ክፍሎች እየተናገረ እንደሆነ ደግሞ ሊገባ ይችላል። በጉዳዩ በየትኛውም ወገን ቢታይ፣ በዳንኤል አማካይነት የሚናገረው የክርስቶስ ድምፅ ነው፤ በምዕራፍ አሥራ ሁለት ያሉትም ሦስቱ ትንቢታዊ ዘመናት የክርስቶስ

ቃላት ናቸው፤ እርሱም እነዚህን ሦስቱን ዘመናት በእውነት አወቃቀር ውስጥ ያቀርባል። ሦስቱም ዘመናት የታተሙ ስለሆኑ፣ አንድ ሦስት-እጥፍ ምልክት ያደርጓቸዋል።

ቁጥር ሰባት ድንቆቹ መፈጸማቸውን ይናገራል፤ እርሱም ክርስቶስ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የሚያከናውነውን የመጨረሻ ሥራ፣ ማለትም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ታጢአቶች መደምሰስና ማተም እንደሆነ ይለያል። የመጀመሪያው ቁጥር “ድንቆቹን” ይለያል፤ እንዲሁም ከሦስቱ ቁጥሮች የመጨረሻው ደግሞ “ድንቆቹን” እነዚያ በመጠበቃቸውና የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥን በማለፋቸው የተባረኩ እንደሆኑ ይለያል። በመካከሉ ያለው ዘመን በእሱ ድህረ ገጽ ውስጥ ወቅት የሰው ዘር ዓመፅን ይለያል፤ በተመሳሳይም ወደ እሱ ድህረ ገጽ የሚመራውን ዘመን ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የዝግጅት ዘመን እንደሆነ ይገልጻል። ቁጥሮቹ ሁሉ በቀጥታ በ“ዘመኑ መጨረሻ” በዳንኤል ሕዝብ ላይ “የሚደርሰውን” ነገር ይለያሉ። ሦስቱም ቁጥሮች ሁሉ ስለ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መንጻት የሚነገረውን ጭብጥ ይናገራሉ። የመጀመሪያው ዘመን ከሦስተኛው ዘመን ጋር ይጣጣማል፤ በመካከሉ ያለው ዘመን ግን ዓለም ሁሉ ወደ አርማጌዶን ሲዘምት የሚገለጠውን ዓመፅ ይወክላል።

እነዚያ ሦስት ዘመናት ደግሞ ሰባቱ ነገድጋዶች ከሆኑ፣ ያን ጊዜ ሦስቱ ቁጥሮች “ወደፊት የሚሆኑ ነገሮች፣ በቅደም ተከተላቸው [የሚገለጡ]” መሆናቸውን መለየት አለባቸው፤ እነዚያም “ወደፊት የሚሆኑ ነገሮች” ከ1840 እስከ 1844 ድረስ “በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ ሥር የተፈጸሙ ክስተቶች ዝርዝር መግለጫ” ጋር ይጣጣማሉ። ይህ እንቅስቃሴ የተቀበላቸው ከአቅኚዎቹ አስተዋይነት በግልጽ የሚለዩ ብዙ እውነቶች አሉ፤ ሆኖም እነዚያ እውነቶች ሁሉ ከአቅኚዎቹ አስተዋይነት ጋር ይስማማሉ። ከሚለራውያን ዘመን እስከ አሁን ድረስ በትንቢታዊ ግንዛቤ ታላቅ ለውጥ ተከስቷል። “አንድ ቀን ለአንድ ዓመት” የሚለው መርህ የታወቀ ምሳሌ ነው፣ ነገር ግን ሌሎችም አሉ። የትንቢታዊ ግንዛቤ ታላቅ ለውጥ አንድ ምሳሌ ከሰባቱ ነገድጋዶች ጋር በተያያዘ ተወክሏል።

በአሥረኛው ምዕራፍ የመጨረሻው ቁጥር ውስጥ የሁለት እንደገና ትንቢት ሊናገር እንዳለበት ከተነገረው በኋላ፣ ይህም የአሥረኛው ምዕራፍ ታሪክ የሚለራውያንን እንቅስቃሴና መቶ አርባ አራቱ ሺህን ሁለቱንም እንደሚወክል በማጠናከር፣ ቤተ መቅደሱን ለመለካት በትር ተሰጠው፤ ነገር ግን አደባባዩን እንዲተው ተነገረው።

እንደ በትርም ያለ መለኪያ ቀለም ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ እንዲህ አለ፡- ተነሣ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፣ መሠዊያውንም፣ በዚያም የሚሰግዱትን ለክ። ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጡአታል። ራእይ 11፣1, 2።

በ1844 ዓ.ም. በኋላ መቅደሱ ሲለካ፣ የሁለት እንደ አደባባይ የተወከሉትን አሕዛብ እንዲተው ተነግሮታል። ይህ በ1844 ዓ.ም. የተሰጠው ምሳሌ እግዚአብሔር አዲስ የኪዳን ሙሽራ እንደ መረጠ ያሳየ ሲሆን፣ በዚያን ጊዜም በሙሽራውና በአደባባይ መካከል ልዩነት ተደረገ። እህት ዋይት አደባባይ አሕዛብን እንደሚወክል እና መቅደሱም የእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝቦች እንደሆኑ ግልጽ ናት፤ The Desire of Ages ውስጥ ያለውን The Outer Court የሚለውን ምዕራፍ ብቻ ያንብቡ።

የሁለት በ1844 ዓ.ም. አምላክ የመረጠው ሕዝብ ሆነው የነበሩትን ሚሊራውያን እያመለከተ ነው። መራራ-ጣፋጭ መልእክቱን አሁን የተለማመዱት ሚሊራውያን እና እንደ አሕዛብ የተወከለው ቀሪው ራሱን ክርስቲያን ብሎ የሚጠራው ዓለም መካከል ልዩነት ተደርጓል።

መሠረቱ ከ1840 ጀምሮ እስከ መጀመሪያው ቅር መሰኘት ድረስ ተጣለ፣ ቤተ መቅደሱም በ“የእኩለ ሌሊት ጩኸት” አዋጅ ዘመን ተጠናቀቀ። ከዚያም ታላቁ ቅር መሰኘት መጣ፣ የሁለትም ተነሥቶ እንዲለካ ተነገረው።

ነገር ግን አሕዛብን እንዲተው ተባለው። የሱህን የፍርድ መከፈትን እያመለከተ ነው። በዚህም ምክንያት መንፈሳዊ መነሣሣት በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ የሱህንን መለካት የመርማሪ ፍርድ ምልክት እንደሆነ ይተግብራል። አሁን ስለ የሱህን እንደ መለካት ምልክት ያቀረብነው ነገር ከተለመደው የአድቪንቲስት ግንዛቤ ጋር የሚስማማ ነው፤ ነገር ግን በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ ምልክቱን ለመረዳት ትልቅ ለውጥ ነበረ።

ከሚለራይታውያን ግንዛቤ ጋር በስምምነት፣ በአሥረኛው ምዕራፍ በየሱህን የተወከለው የሚለራይታውያን ታሪክ ውስጥ፣ አንድ ተመሳሳይ እንቅስቃሴ ስለሚመጣ እና ያም መቶ አርባ አራት ሺህ እንደሚሆን ትንቢት ደግሞ እንዳለ ለማየት መጣን። የሚለራይታውያንን ታሪክ መለኪያዎች ብትወስዱ፣ የአሕዛብንም ዘመን ብትተው፣ የሱህን ሲለካው የነበረውን ቤተ መቅደስ በግልጽ ማየት ትችሉ ነበር።

እ.ኤ.አ. በ1798 የሚያበቃ አንድ 2520 ዓመት የጊዜ ትንቢት እና ሌላው በ1844 የሚያበቃ መሆኑን ተረዳን፤ እንዲሁም ክርስቶስ የሚለራውያንን መቅደስ የሠራበት አርባ ስድስት ዓመት ጊዜ መኖሩን ገለጠ። የሱህን አደባባይን አሕዛብ መሆኑን ለይቶ ጠቀሰ፤ እንዲሁም ትንቢታዊ “የአሕዛብ ዘመናት” አሉ።

በሰይፍም አፍ ይወድቃሉ፣ ወደ ሕዝቦችም ሁሉ ምርኮ ሆነው ይወሰዳሉ፤ የአሕዛብንም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ እግር ሥር ትረገጣለች። ሉቃስ 21፡24።

የአሕዛብ “ዘመናት” በብዙ ቁጥር ተገልጿል፤ ይህም ሁለቱን ወቅቶች ይወክላል። በእነርሱም ውስጥ ሁለቱም፣ ማለትም ትክክለኛው እስራኤልና መንፈሳዊው እስራኤል ተረገጡ። ከእነዚህ ሁለቱ የመረገጥ ወቅቶች የመጨረሻው፣ አረማዊነት በጳጳሳዊነት ተከትሎ የመጣው፣ በ1798 ተፈጸመ። ምንም እንኳን ምን ያህል የሚባል ቢኖርም፣ የአሕዛብ “ዘመናት” በ1798 ከመጀመሪያው መልአክ መምጣት ጋር ተፈጸመ። የሱህን መለካቱን በ1798 መጀመር ነበረበት፣ ከዚያም በፊት አይደለም። እርሱ በ1844 ታሪክ ውስጥ ተቀምጦ ነበር፤ ስለዚህ በ1798 የተፈጸመውን ዘመን መተው ማለት አደባባይን መተው ማለት ነበር፤ እንዲሁም በዚህ ሲደረግ የሚለራውያን ቤተ መቅደስ በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የተነሣበትን አርባ ስድስት ዓመታት ትገልጣለችሁ። ከዚህ አተገባበር የሚመነጨ ብዙ ተያያዥ እውነቶች አሉ፤ ነገር ግን እኔ ይህን የማቀርበው የአቅኚዎች ግንዛቤ ከሆነው የተለየ ብርሃን እንደ ምሳሌ ብቻ ነው፤ ነገር ግን ይህ ብርሃን የመጀመሪያዎቹን እውነቶች የማይቃረን ነው። ነገር ግን ጊዜን ከእንግዲህ ወዲያ አያተገብርም።

ያ ልዩ እውነት ከ9/11 በፊት ታውቆ ነበር፣ ነገር ግን በእውነት በጥልቅ የተመሠረተው ከ9/11 በኋላ ነው። የሱህን መቅደሱን መለካት የሚመለከተው እውነት ከሰባቱ ነገድዳዶች ሊለይ አይችልም፣ ምክንያቱም እርሱ በግልጽ ያው አንድ ክፍል ነውና። ስለ ሰባቱ ነገድዳዶች ተግባራዊ አፈጻጸም አንድ እውነት አለ፤ እርሱም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት የተጠቀሱት “ድንቆች” እስኪፈጸሙበት ዘመን ድረስ የታሸገ ነበር። ከጁላይ 2023 በኋላ የተፈታው የ“ሰባቱ ነገድዳዶች” ተግባራዊ አፈጻጸም ከዳንኤል አሥራ ሁለት ሦስቱ ቁጥሮች ጋር ፍጹም ተስማሚ ነው፤ ወይም እላለሁ እንጂ፣ በጥልቅ ሁኔታ ያሟላቸዋል።

እህት ዋይት የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት ግንኙነትን ለመግለጽ complement የሚለውን ቃል ትጠቀማለች፣ compliment የሚለውን ቃል አይደለም። Complement ማለት “ወደ ፍጽምና ማምጣት” ሲሆን፣ እነዚህ ሁለቱ ትንቢታዊ መጻሕፍት እርስ በርሳቸው የሚያደርጉት ይህንኑ ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ድህረ-ጁላይ 2023 ሲፈቱ ያሉት ሰባቱ ነገድዳዶች፣ በዚያ ውስጥ ያለውን መልእክት ወደ ፍጽምና ያመጣሉ። ሰባቱን ነገድዳዶች የሚከፍተው ነገር የአልፋና የአሜጋ መርህ ከእውነት አወቃቀር ጋር ተያይዞ መሆኑ ነው።

የአሕዛብ “ዘመናት” በ1798 ተፈጽሟል፤ እናም መቅደሱንና ሠራዊቱን መጀመሪያ አረማዊነት ከዚያም ጳጳስና የረገጡባቸውን ሁለት የ1260 ዓመታት ዘመናት ይወክላል። መቅደሱን በምንለካበት ጊዜ ቅጥሩን መተው አለብን፤ ቅጥሩም እስከ 1798 ድረስ ይዘረጋል፤ ነገር ግን ከ1844 በኋላ ዘመን ከእንግዲህ የለም። ዛሬ

1260 ዓመታቱ በመቅደሱና በቅጥሩ መካከል ያለውን ልዩነት የሚለይ የጊዜ ዘመን ብቻ ይወክላሉ። በዚህ ምክንያት፣ ከጁላይ 18, 2020 እስከ ጁላይ 2023 ድረስ መረገጡ ተፈጽሞአል። ዛሬ መቅደሱን መለካት፣ በአንደኛውና በሁለተኛው መላእክት መልእክቶች ሥር የተፈጸሙ ክስተቶችን አቀማመጥ የሚወክሉት ከሰባቱ ነገድጓዶች ጋር በመያያዝ፣ ለዮሐንስ የተመደበው ሥራ ነው። “ታላቁ ሥራችን” የሆነው የሦስቱን መላእክት መልእክቶች “ማጣመር” ነው፤ እንዲሁም በቀደመው የቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ያልተሠራ፣ እና እስከ አሁንም እጅግ አልፎ አልፎ ብቻ የሚደረግ ትንቢታዊ ሥራ መሆኑን ይገልጣል። የአሕዛብን ዘመናት የሚወክለውን ቅጥር በምንተውበት ጊዜ፣ በ1798 በዘመኑ ፍጻሜ ያበቃውን የጳጳስና ስደት 1260 ዓመታት እየተውን ነው።

በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ በአርባ ስድስት ዓመታት የተሠራው ቤተ መቅደስ፣ ከ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ፪ምሮ እስከ የእሁድ ሕግ ከመድረሱ በፊት ድረስ የሚሠራ ቤተ መቅደስን ይለያል። ያ ታሪክ የሰባቱ ነገድጓዶች “ወደፊት የሚሆኑ ክስተቶች” ዘመን ነው፤ እነዚህም “በቅደም ተከተላቸው ይገለጣሉ” እንጂ ምናልባት ሳይሆን በእርግጥ “ይገለጣሉ።”

የመጀመሪያውን መልእክት ታሪክ ከሁለተኛው ጋር በምናጣምርበት ጊዜ፣ ታሪኩ በአልፋ ቅር መሰኘት ፪ምሮ በአሜጋ ቅር መሰኘት ይደመድማል ብለን እናገኛለን። በ1840 ፪ምሮ እስከ ኤፕሪል 19, 1844 ድረስ ባለው የመጀመሪያው መልእክት ታሪክ ውስጥ ያሉትን ትንቢታዊ የመንገድ ምልክቶች፣ በዚያ ጊዜ ከደረሰው እና ሦስተኛው በአክቶበር 22, 1844 እስከ ደረሰበት ድረስ ከቀጠለው የሁለተኛው መልእክት የመንገድ ምልክቶች ጋር በምናስተካክላቸው ጊዜ—ሁለቱም ጊዜያት በመልእክት መምጣት የሚጀምሩ እና በመልእክት መምጣት የሚያበቁ መሆናቸውን እናገኛለን። ከመጀመሪያው እስከ ሁለተኛው ያለው ታሪክ ከሁለተኛው እስከ ሦስተኛው ያለውን ታሪክ ያብራራል።

ይህ ትግበራ ትክክለኛ መሆኑን የሚመሰክር ትንቢታዊ ምስክርነት በትግበራው አልፋና አሜጋ ውስጥ ይገኛል። ሁለት ተመሳሳይ መስመሮች በአንድነት ሲተገበሩ፣ የሁለቱም መስመሮች መጀመሪያና መጨረሻ የመልእክት መምጣትን ያመለክታል። ከዚያም እነርሱ በመስመር ላይ መስመር ተደርገው በአንድ መስመር ሲዋሃዱ፣ መጀመሪያው የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ይወክላል፣ መጨረሻውም ታላቁን ተስፋ መቁረጥ ያመለክታል። ተጨማሪ ማስረጃም መጨረሻው ከመጀመሪያው የሚበልጥ መሆኑን ከሚያመለክቱት የአልፋና አሜጋ መርሆች ውስጥ ይገኛል። በታላቁ የአሜጋ ተስፋ መቁረጥ የሚያበቃ የአልፋ ተስፋ መቁረጥ፣ የአልፋና አሜጋን ንስሐና ታላቅ ክፍል ያመለክታል።

ከ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 ፪ምረን፣ (በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 የሦስተኛውን መልእክት መምጣት ወደሚመራው የሁለተኛው መልእክት መምጣት)፣ ከዚያም እንዲሁ በ1840 ዓ.ም. ኦገስት 11 የሚጀምረውን እና በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 የሚያበቃውን ሁለተኛውን መስመር ስንጀምር፣ የ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 ተስፋ መቁረጥ፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ትንቢታዊ መስመር በማዋሃድ የሚፈጠረው ትንቢታዊ መስመር ሁለቱም አልፋና አሜጋ እንደሆነ እናገኛለን።

በዘመኑ መጨረሻ፣ ሦስተኛው መልእክት ከሁለተኛው መልእክት ጋር ሲመጣ ታያለህ፤ ይህም እንደ ምሳሌ 9/11ን እና በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለውን የኃይሉ መልእክት ሁለቱን ድምፆች ያመለክታል። ሁለቱ ድምፆች ሁለተኛውና ሦስተኛው መልእክት መልእክቶች ናቸው፤ እነዚህም ሁለቱ መላእክት በጥቅምት 22, 1844 እርስ በርሳቸው ተገናኙ፣ እና እነርሱ ዳግመኛ ይገናኛሉ ሁለቱ ታሪኮች መስመር በመስመር ሲያቀራረቡ። በዚህ መልኩ ተያይዘው ሲቀርቡ፣ ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ እስከ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለውን ታሪክ ይወክላሉ፤ በዚያም ታሪክ መካከል ያለው የመንገድ ምልክት በሚለራውያን ዘመን የነበረው የExeter የካምፕ ስተሰባ ነበር፣ በዚያም ሁለት የአምልኮ ክፍሎች ተገለጡ፤ ይህም በምሳሌው ውስጥ ያሉትን ሞቾች ደናግል ዓመፅ ይወክላል፣ እና መካከለኛውን የመንገድ ምልክት እንደ ዓመፅ

ይለያያል።

ሰባቱ ነጎድጓዶች የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልአክዎች በአንድነት የተጣመረ ታሪክን፣ መስመር በመስመር ይወክላሉ፤ ይህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ ከመጀመሪያው ቅሬታ እስከ ታላቁ ቅሬታ ድረስ ያለውን ታሪክ ያመለክታል። ያ ታሪክ በትንቢታዊ መልኩ ምንን እንደሚወክል ያለው መረዳት በዳንኤል አሥራ ሁለት ላይ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የታተመ እንደሆነ ከተወከለው መልአክት ጋር በፍጹም ተመሳሳይነት ይጣጣማል።

ይህንን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን፤ ነገር ግን የዳንኤል የመጨረሻ ራእይ ከሚያቀርበው ክፍል ውስጥ በኋለኛው ዘመን ስለ እግዚአብሔር ሕዝብ የዳንኤልን ምሳሌያዊ መግለጫ ብቻ የሚመለከተውን ክፍል እተዋለሁ። በመጀመሪያ መጠቀስ ሕግ አውድ ውስጥ፣ በቁጥር አንድ ዳንኤል ራእዩን በሚያስተውሉ ወገን ውስጥ እንዳለ ልብ በሉ። በራእዩ ውስጥ የተጠቀሰው የመጀመሪያው ነገር ዳንኤልን እንደ የሚያስተውሉ ጥበበኞች ምሳሌ የሚያቀርብ ሲሆን፣ የመጨረሻዎቹ ዘጠኝ ቁጥሮች ሁሉ በሀያ ሁለተኛው ቀን ስለሚያስተውሉ ጥበበኞች ናቸው።

በፋርስ ንጉሥ ቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ቤልጣሴር ተብሎ የተጠራው ለዳንኤል አንድ ነገር ተገለጠ፤ ነገሩም እውነት ነበረ፣ የተወሰነውም ዘመን ረጅም ነበር፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፣ ራእዩንም አስተዋወቀ።

በዚያን ወራት እኔ ዳንኤል ሙሉ ሦስት ሳምንት እያለቀስሁ ነበር። የሚያስደስት እንጀራ አልበላሁም፤ ሥጋም ሆነ ወይን ወደ አፌ አልገባም፤ ሙሉ ሦስቱ ሳምንት እስኪፈጸሙ ድረስ ፈጽሞ ራሴን በዘይት አልቀበሁም። በመጀመሪያውም ወር በሀያ አራተኛው ቀን ታላቁ ወንዝ ከሆነው ከሂዴቅል ዳር እንዳለሁ፣ ዓይኖቼን አንሥቼ ተመለከትሁ፤ እነሆም፡

አንድ ሰው የበፍታ ልብስ ለብሰ ነበር፣ ወገጉም በኡፋዝ ጥሩ ወርቅ ታጥቆ ነበር፤ ሰውነቱም እንደ ቤሪል ነበር፣ ፊቱም እንደ መብረቅ ታየ፣ ዓይኖቹም እንደ እሳት መብራቶች ነበሩ፣ ክንዶቹና እግሮቹም በቀለም እንደ የተጠራጠረ ናስ ነበሩ፣ የቃላቱም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበር።

እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ራእዩን አላዩትም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ተወረደባቸው፣ ራሳቸውንም ለመሸሸግ ሸሹ። ስለዚህ እኔ ብቻዬን ቀረሁ፣ ይህንም ታላቅ ራእይ አየሁ፤ በእኔም ውስጥ ኃይል አልቀረልኝም፤ ውበቱ በውስጤ ወደ መበስበስ ተለወጠች፣ ኃይልም አልያዝሁም።

ነገር ግን የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ፊቴን ወደ ምድር አቅርቤ በፊቴ ተደፍቼ በከባድ እንቅልፍ ውስጥ ነበርሁ። እነሆም፡ አንድ እጅ ዳሰሰችኝ፤ በጉልበቴና በእጆቼ መዳፎች ላይም አቆመችኝ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤

ዳንኤል ሆይ፡ እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፡ የምናገርህን ቃል አስተውል፡ ቀጥ ብለህም ቁም፤ አሁን ወደ አንተ ተልኬአለሁና።

እርሱም ይህን ቃል በተናገረኝ ጊዜ እኔ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። ከዚያም እርሱ እንዲህ አለኝ፡

አንተ ዳንኤል፡ አትፍራ፤ ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ልብህን ለማስተዋልና በአምላክህ ፊት ራስህን ለማዋረድ ስትመራ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም በቃልህ ምክንያት መጥቻለሁ። ነገር ግን የፋርስ መንግሥት አለቃ ሀያ አንድ ቀን ተቃወመኝ፤ እነሆም፡ ሚካኤል ከዋና አለቆች አንዱ ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም በዚያ ከፋርስ ነገሥታት ጋር ቀርቻለሁ።

አሁንም በኋለኞቹ ዘመናት በሕዝብ ላይ የሚደርሰውን እንድታስተውል መጥቻለሁ፤ ራዥ 7ና ለብዙ ቀናት ነው።

እነዚህንም ቃላት ሲናገረኝ፣ ፊቴን ወደ ምድር አዘነበልሁ፣ ዲዳም ሆንሁ። እነሆም፣ እንደ ሰው ልጆች አምሳል ያለ አንዱ ከንፈሮቼን ነካ፤ ከዚያም አፌን ከፍቼ ተናገርሁ፣ በፊቴም ለቆመው እንዲህ አልሁ፤

ጌታዬ ሆይ፣ በራዥ ምክንያት ሐዘኔ በላይ ተመልሶብኛል፣ ኃይልም አልቀረልኝም። የዚህ ጌታዬ ባሪያ ከዚህ ጌታዬ ጋር እንዴት ሊነጋገር ይችላል?

እኔን ግን በዚያን ጊዜ ወዲያውኑ ኃይል አልቀረብኝም፤ ትንፋሽም አልቀረብኝም። ከዚያም እንደ ሰው መልክ ያለ አንድ ዳግመኛ መጥቶ ዳሰሰኝ፣ አበረታኝም፣ እንዲህም አለ፤

አንተ እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፣ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፣ አዎን፣ በርታ። እርሱም ከተናገረኝ በኋላ ተበረታሁ፣ እንዲህም አልሁ፤ ጌታዬ ይናገር፤ አንተ አበረታኸኛልና። ...

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ቃላቴን ዝጋ፣ መጽሐፉንም አትም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመላለሳሉ፣ እውቀትም ይበዛል።

ከዚያም እኔ ዳንኤል ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ሌሎች ሁለት ቆመው ነበር፤ አንዱ በወንዙ ዳር በዚህ ወገን፣ ሌላውም በወንዙ ዳር በዚያ ወገን። አንዱም በወንዙ ውኃ በላይ ለነበረው በቀጭን እግር ልብስ ለተለበሰው ሰው፡- የእነዚህ ድንቆች ፍጻሜ እስከ መቼ ይሆናል? አለው።

በወንዙም ውኃ ላይ የነበረውን፣ በበፍታ የተለበሰውን ሰው ሰማሁ፤ ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ፣ ለዘላለም በሕይወት በሚኖረው ሲሆን፡- ይህ ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እንዲሁም ለግማሽ ዘመን እንደሚሆን፣ የቅዱሱንም ሕዝብ ኃይል መበተን በፈጸመ ጊዜ ይህ ሁሉ ይፈጸማል አለ።

እኔም ሰማሁ፣ ነገር ግን አልተረዳሁም፤ ከዚያም እንዲህ አልሁ፡- ጌታዬ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል?

እርሱም እንዲህ አለ፤ ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ምክንያቱም ቃላቴ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው ናቸው። ብዙዎች ይነጹ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ክፋዎች ክፋትን ያደርጋሉ፤ ከክፋዎችም ማንም አያስተውልም፣ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ።

የዕለት መሥዋዕቱ ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ፣ የሚያጠፋ ርኩሰትም ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ።

የሚጠብቅና ወደ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብጹዕ ነው።

ነገር ግን አንተ እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ፣ በዘመናትም ፍጻሜ በዕጣህ ላይ ትቆማለህ። ዳንኤል 10፡1-18፤ 12፡4-13።